

Az áldozatokra emlékeztek Barcaföldváron 2016.11.04.

Szerző Administrator
2016. november 04.
Utolsó frissítés 2016. november 06.

2016. november 5., szombat, KözéletA szerző felvétele Mintegy százötven megemlékező gyűlt össze Barcaföldváron, az egykori 2-es számú foglytábor utolsó tömegsírja fölött kialakított emlékkertben napsütéses időben tegnap délután, a nemzeti gyásnapon. A hídvégi és helybeli magyarokon kívül szép számban voltak brassóiak, bölöniek, uzoniak, ürmösiek, sepsiszentgyörgyiek, a Volt Politikai Foglyok Szövetségének háromszéki tagjai, az egykori Erdélyi Magyar Ifjak brassói meghurcoltjai, a Vitézi Rend több székkapitányságának képviselői, RMDSZ-es tisztségviselők.

A 2000-ben indult megemlékezések immár tizenhetedikén a házigazda, Nagy János hídvégi református lelkész köszöntése és egyházi ének után az emlékműállító Ungvári Barna András volt hídvégi, jelenleg uzoni református lelképásztor szólt az egybegyűltekhöz. Jelezte, az 1956-os forradalom 60. évfordulóján és a Szovjetunióba hurcolt foglyok és kényszermunkások emlékévében(Gulág emlékév) az áldozatokra is emlékezünk. Ézsaiás próféta könyvéből vett ígét (54: 7, 8, 10) magyarázott. A földvári 2-es számú foglytáborban sínylődők is sokszor gondolhatták – úgy, mint a babiloni fogságban levők –; hogy Isten elhagyta őket. A Barcaföldváron, Lügeten és más foglytáborokban sínylődők számára is hatalmas biztatás, reményt keltő fénysugár lehetett az isteni üzenet, hogy nincs minden elveszve, nem fordult el az Úr, lehet őt keresni, és meg is lehet találni. Ő volt az, aki erőt adott a foglytáborban levőknek a szenvedések elhordozásában, aki vigasztalta a halott foglyok hozzátartozóit, aki biztatta a túlélőket, hogy érdemes küzdeni, érdemes a harcot folytatni –; mondotta a lelképásztor.

Ungvári Barna András, mint minden esztendőben, az ígehirdetés után tematikus beszédet tartott. Ezúttal is a Benkő Levente történész, újságíró által gyűjtött anyagból idézett, a miklósvári Miklós Péter túlélő visszaemlékezéseiből olvasott fel. Jelezte azt is, nem véletlenül hangsúlyozta Lügetet is, hisz ott működött a földvári foglytábor egy alegysége, és ott is hunytak el magyar emberek, Benkő Levente 79-et azonosított kutatásai során. Október 22-én emlékkövet állítottak Lügeten. Ungvári Barna András azt is jelezte: idén immár harmadszor állnak meg a barcaföldvári emlékkertben, hisz nemrég egy egész vonatszerelvény, azelőtt egy autóbusznyai magyarországi zarándokot fogadtak itt.

Ígét olvastak és imát mondtak a brassói magyar történelmi egyházak képviselői, Csibi József belvárosi római katolikus plébános és Szász Ferenc unitárius lelképásztor. Himnuszaink eléneklése között az emlékezés és kegyelet koszorúit és virágait helyezték el szervezetek, egyházak, magánszemélyek, ezúttal mintha többen, mint az elmúlt években. Az emlékezést Nagy János zárta, ám Ungvári Barna András azt is jelezte, csodák még vannak, íme, itt van a barcaföldvári polgármesteri hivatal koszorúja, amelyet október 22-én, a magyarországi zarándokok látogatása alkalmával helyeztek el, és Lügeten ott a szászmogyorósi önkormányzat koszorúja. A rendezvényen közreműködött –; immár ötödször –; az ürmösi unitárius dalárda Urák János vezetésével. A megemlékezők a Brassó megyei RMDSZ és a hídvégi magyar közösség jóvoltából a hídvégi volt református kántori lakba átköltöztetett Fogoly emlékszobában tartott szeretetvendégségen vettek részt. Szerző: Szekeres Attila